

SENTÈNCIA 2001-48 DE 14 DE DESEMBRE DE 2001

CASS. L'atribució d'una pensió d'invalidesa no és justificada ja que el grau d'incapacitat és inferior al límit de 2/3.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Sr. M.C.F. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 26 de juliol del 2000, confirmant en alçada la decisió de 16 de juny anterior sol·licitant l'anul·lació dels dos actes administratius i el reconeixement del dret a l'obtenció d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup I o subsidiàriament la prorroga de les prestacions de l'assegurança malaltia a partir de l'1 de juliol de 2000.

2.- En la sentència de 9 de maig del 2001, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. M.C.F.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 6 de juliol del 2001, el Sr. M.C.F. manifesta principalment:

- que sol·licita un nou peritatge als efectes de procedir a una nova revisió, examen i a una fixació definitiva de l'IPP.
- que afirma presenta una incapacitat per a desenvolupar totes les tasques relacionades amb la construcció.
- que estima, en conclusió, que ha sofert una disminució de la seva capacitat de treball d'almenys 2/3 i es reuneixen les condicions pel reconeixement del dret a l'obtenció d'una pensió d'invalidesa per malaltia corresponent al grup I.

4.- En la seva contesta de data 24 de juliol del 2001, la CASS manifesta principalment:

- que no es pot donar lloc a la pretensió d'un nou peritatge en segona instància, ja que el recurrent no aporta cap element que faci pensar que efectivament el seu estat de salut ha empitjorat.
- que les consideracions de caràcter subjectiu (edat, facultats físiques...) no poden atribuir una pensió d'invalidesa a una persona que, objectivament, no compleix els requisits establerts en el Reglament de la CASS. I aquests requisits no són altres que patir una disminució de la capacitat de guany en 2/3 parts o un 66 %.
- que en el present cas, l'IPP fixat pels perits posa de relleu que no és prou invalidant per a donar lloc a una pensió d'invalidesa per malaltia.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és compromet per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El demandant sol·licita que es practiqui una prova pericial mèdica, en aplicació de les disposicions de l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa. Exposava un argument essencial: en un informe de data 22 de febrer de 1999, els perits manifestaven expressament que "caldrà fer una nova revisió d'aquí a 6 mesos".

Però la lectura de l'expedient ens mostra que aquesta dada és evidentment errònia. En efecte, la designació dels perits per part del Batlle s'ha ordenat mitjançant un acte de data 24 d'octubre del 2000 i el peritatge s'ha realitzat posteriorment a aquesta data.

En aquesta demanda, el Sr. M.C.F. no aporta cap element nou que permeti ordenar un peritatge en segona instància. En aquestes circumstàncies les condicions exposades per l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció administrativa no es compleixen i la demanda s'ha de rebutjar.

Tercer.- L'estat actual de salut del Sr. M.C.F. no justifica l'atribució d'una pensió d'invalidesa ja que el seu grau d'incapacitat és inferior al límit de 2/3 exigint per l'article 1er. del Reglament d'aplicació núm. 18. En particular, els perits consideren que l'epilèpsia "és lleugera i relativament ben controlada" (veure foli.78).

La demanda presentada per part del Sr. M.C.F. s'ha de rebutjar, sense perjudici, com be ha manifestat la sentència recorreguda, "que un empitjorament de les seves manifestacions pugui comportar una revisió del seu cas".

DECI SI Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa en nom del Poble Andorra ha decidit:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la Comissió contenciosa de la CASS de data 26 de juliol del 2000, confirmant en alçada la decisió del 16 de juny del 2000, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.